

**ЩОРІЧНИЙ ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ КОНКУРС
«КРАЩИЙ ДЕРЖАВНИЙ СЛУЖБОВЕЦЬ»**

Творча робота учасника третього туру
щорічного всеукраїнського конкурсу
«Кращий державний службовець»

на тему:

**«ОСНОВНІ МОДЕЛІ СПЕЦІАЛЬНИХ АНТИКОРУПЦІЙНИХ ОРГАНІВ
У КРАЇНАХ ЄС»**

**ПРИСЯЖНЮК АНАТОЛІЙ
ВОЛОДИМИРОВИЧ**

Херсонська обласна державна адміністрація,

Начальник відділу правового забезпечення
юридичного управління апарату
обласної державної адміністрації

07 серпня 2018 р.

2018 рік

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1 Багатоцільові спеціальні органи, наділені правоохоронними повноваженнями та превентивними функціями.....	4
1.1 Спеціальна служба розслідувань Литви.....	4
1.2 Центральне антикорупційне бюро Польщі.....	5
РОЗДІЛ 2 Служби протидії корупції у структурі органів кримінальної юстиції.....	6
2.1 Управління з припинення корупції та організованої злочинності Хорватії.....	7
2.2. Національний антикорупційний директорат Румунії.....	7
РОЗДІЛ 3 Інституції із запобігання корупції, розроблення політики і координації дій.....	8
3.1 Антикорупційна рада та Агентство (Департамент) по боротьбі з корупцією Грузії.....	9
3.2 Антикорупційні інституції Фінляндії.....	10
ВИСНОВКИ.....	11
Список використаної літератури.....	13
Додатки.....	15

ВСТУП

Статтею 36 Конвенції ООН проти корупції передбачається зобов'язання держав-учасниць цієї конвенції забезпечити, зокрема існування органу або осіб, які спеціалізуються на боротьбі з корупцією за допомогою правоохоронних засобів, а також надання такому органу або особам необхідну самостійність для того, щоб вони могли ефективно виконувати свої функції без належного впливу.

Кримінальна конвенція Ради Європи про боротьбу проти корупції встановлює певні стандарти для спеціалізованих правоохоронних органів, які можуть бути забезпеченні шляхом створення нового спеціалізованого органу, так і відповідальних осіб у межах вже існуючих інституцій.

Міжнародний досвід свідчить, що у країнах – членах Організації економічного співробітництва та розвитку це завдання вирішується шляхом призначення відповідних посадових осіб. Однак для країн, що розвиваються, зважаючи на високий рівень корупції в правоохоронних органах, характерним є створення самостійних спеціалізованих органів з протидії корупції.

Беручи до уваги велику кількість, розмаїття функцій, оцінки діяльності складно виявити усі моделі антикорупційних інституцій, однак при порівняльному огляді різних моделей спеціалізованих інституцій країн, зокрема Європейського союзу, за основними функціями науковці виділяють такі основні типи:

- Багатоцільові агентства, які мають правоохоронні повноваження та превентивні функції;
- Служби боротьби проти корупції в структурі правоохоронних органів;
- Інституції із запобігання корупції, розроблення політики і координації дій.

В даній роботі пропонується розглянути вказанні типи моделей спеціалізованих інституцій і зупинити увагу на прикладах деяких країн Східної Європи (членів Європейського Союзу, потенційних кандидатів на членство та

таких, що мають перспективу на членство), де в чому схожими за історичними, політичними та соціально-економічними процесами тощо та Фінляндії.

РОЗДІЛ 1 БАГАТОЦІЛЬОВІ СПЕЦІАЛЬНІ ОРГАНИ, ЩО НАДІЛЕНІ ПРАВООХОРОННИМИ ПОВНОВАЖЕННЯМИ ТА ПРЕВЕНТИВНИМИ ФУНКЦІЯМИ

Така модель є яскравим прикладом комплексного підходу та зосередження в межах одного органу всіх функцій із запобігання і боротьби з корупцією (розроблення політики, аналітична діяльність, технічна допомога з питань попередження, взаємодія з громадським суспільством, інформування, моніторинг, розслідування).

Шляхом зосередження у компетенції одного органу всіх функцій з протидії корупції забезпечується комплектність підходу до вирішення проблем, пов'язаних з корупцією. Необхідно звернути увагу, що в більшості випадків кримінальне переслідування залишається окремою функцією.

Цю модель часто пов'язують з Незалежною комісією проти корупції в Гонконзі та бюро з розслідування корупційної діяльності в Сінгапурі.

Зазначена модель функціонує в таких країнах Європейського союзу як зокрема Литва, Польща, Латвія.

1.1 Спеціальна служба розслідувань Литви

2 травня 2000 року з прийняттям Сеймом закону про ССР Спеціальна служба розслідувань Литовської Республіки (ССР) набула статусу інституції як правоохоронного органу, незалежного від виконавчої влади, який підзвітний президенту і Сейму Литовської Республіки та зобов'язаний надавати піврічний та річний звіти. Нагляд за слідчою діяльністю ССР здійснює департамент боротьби з корупцією та організованою злочинністю (ДБКОЗ) Генеральної прокуратури Республіки Литва.

Повноваження ССР від розслідування злочинів, пов'язаних з корупцією, до просвітницької роботи у сфері протидії корупції, координації та забезпечення виконання Національної програми боротьби проти корупції.

Правоохоронна функція – домінуюча у діяльності ССР, вона вважається одним із небагатьох успішних органів, створених за гонконгівською моделлю. Контроль з боку громадськості має обмежений характер і здійснюється у межах суспільних заходів та регулярних публікацій звітів й інформації про основні напрями діяльності.

У 2015 році Сейм прийняв рішення про затвердження Національної програми боротьби з корупцією на 2015-2025 роки. На відміну від попередніх програм, у ній приділено більшу увагу вирішенню проблем корупції у приватному секторі. Стратегічна мета програми – досягнення прозорості, відкритості у державному та приватному секторах, антикорупційної свідомості громадськості та високої якості результату, найвищої серед країн ЄС.

1.2. Центральне антикорупційне бюро Польщі

Правовою основою діяльності Центрального антикорупційного бюро (ЦАБ) є Закон Республіки Польща від 9 червня 2006 року «Про Центральне антикорупційне бюро», прийняття якого означало впровадження в Республіці Польща нової моделі боротьби з корупцією за допомогою репресивних інструментів, таких як спеціальний орган кримінального переслідування. Службовці ЦАБ наділені такими самими правами, як і працівники поліції і Агентства внутрішньої безпеки (аналог СБУ в Україні): правом застосовувати заходи безпосереднього примусу, вогнепальну зброю, правом проведення контрольної закупівлі та контрольного вручення хабара через мережу своїх агентів та інформаторів..

Усі службовці ЦАБ проходили конкурс та тест на детекторі брехні. Бюро отримало право на моніторинг не тільки джерел доходів, але і здійснених видатків державних посадових осіб, а також їх власності. За подання неправдивих відомостей чиновникам загрожує кримінальна відповідальність, яка передбачає позбавлення волі строком до 3 років.

Відповідно до Закону діяльність ЦАБ фінансується із державного бюджету. Очолює його голова, який за статусом є центральною постаттю апарату уряду, підзвітний прем'єр-міністру. Саме керівник уряду особисто (або

через визначеного члена уряду) координує діяльність цього спеціалізованого органу з протидії та запобігання корупції. Контроль за діяльністю Бюро та безпосередньо його голови здійснює нижня палата парламенту Республіки Польща – Сейм.

Службовці Центрального антикорупційного бюро відповідно до Закону виконують такі функції (завдання): 1) аналітично-інформаційну; 2) оперативно-розшукову; 3) контрольну. Головною метою аналітично-інформаційної діяльності є ідентифікація ризиків для економічних інтересів держави, а також своєчасне та, за можливості, попереджувальне інформування про них державних органів, надання пропозицій щодо їх усунення.

РОЗДІЛ 2 СЛУЖБИ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ У СТРУКТУРІ ОРГАНІВ КРИМІНАЛЬНОЇ ЮСТИЦІЇ

Модель служби протидії корупції у структурі правоохоронних органів є найбільш поширеною моделлю спеціалізованої антикорупційної інституції Західної Європи (Норвегія, Бельгія, Іспанія, Хорватія, Румунія, Угорщина, Німеччина, Велика Британія та ін.).

Відповідно до цієї моделі, в органах, які відповідають за виявлення і розслідування корупції, або в органах прокуратури можуть створюватися спеціалізовані управління для запобігання та боротьби з корупцією.

У деяких державах одне відомство може відповідати за виявлення та розслідування, наприклад Національний антикорупційний директорат Румунії, а інші мають і превентивні функції.

Оскільки до протидії злочинності у сфері корупції також залучаються відповідні відділи внутрішньої безпеки – підрозділи правоохоронних органів з вузькою спеціалізацією, для виявлення корупційних правопорушень серед співробітників відомства та проведення відповідних розслідувань, то зазначені підрозділи також об'єднують у аналізовану модель. (Департамент внутрішніх

розслідувань у Німеччині, Загін боротьби проти корупції в поліції метрополії у Великій Британії).

2.1. Управління з припинення корупції та організованої злочинності Хорватії

Управління з припинення корупції та організованої злочинності (УПКОЗ) було створено в 2001 році як спеціалізований орган в структурі Державної прокуратури Хорватії, який здійснює керівництво розслідуванням поліцією злочинів, пов'язаних з корупцією та організованою злочинністю, а також кримінальне переслідування у цих справах. Перелік злочинів, що належать до юрисдикції УПКОЗ, прямо визначений в законі.

За період з моменту створення УПКОЗ було розширено його слідчі повноваження. УПКОЗ є органом кримінального переслідування, який не має у своєму штаті слідчих і офіцерів поліції, а лише керує та здійснює нагляд за перебігом кримінального розслідування, яке проводять кадрові офіцери кримінальної поліції. Начальник УПКОЗ має ранг Заступника Генерального прокурора і призначається на посаду Генеральним прокурором на 4-річний строк (з правом повторного призначення на посаду). До прийняття рішення про призначення Генеральний прокурор повинен запитати думку Міністра юстиції і Ради державних прокурорів.

Предметна юрисдикція УПКОЗ обмежена злочинами у сфері корупції, перелік яких встановлений Законом, а саме: отримання/давання хабара в публічному секторі; отримання/давання хабара в приватному секторі; зловживання впливом; зловживання службовими повноваженнями; зловживання під час процедур банкрутства; недобросовісна конкуренція у сфері зовнішньо-торговельних операцій. УПКОЗ також приймає до провадження справи за деякими видами злочинів, що містять ознаки корупції.

2.2. Національний антикорупційний директорат Румунії

Національний антикорупційний директорат (НАД), який утворений у 2002 році, є структурним підрозділом Прокурорської служби при Вищому касаційному суді і має повноваження з розслідування та кримінального

переслідування справ про корупцію особливої важливості. Прокурори НАД проводять досудове розслідування, у тому числі керують та наглядають за досудовим розслідуванням, що проводиться офіцерами судової поліції, які прикріплені до НАД.

Щоб потрапити до юрисдикції НАД, діяння повинно відповідати одному з таких критеріїв, визначених законодавством (Постанова Уряду № 43/2002 із змінами, внесеними у жовтні 2005 року): - шкода, завдана правопорушенням, перевищує 200 000 євро; - сума хабара перевищує 10 000 євро; - правопорушення вчинено публічним службовцем у ранзі, не нижчому за вказаний у законі або особами, які займають посади не нижче за керівника національної компанії або підприємства, якщо певна частка участі в ньому належить державі, чи фінансово-банківської установи.

Відповідно до законодавства, прокурори і слідчі НАД мають такі особливі повноваження як: вести приховане спостереження; перехоплювати комунікації; проводити розслідування під прикриттям; мати доступ до фінансових даних і інформаційних систем; проводити моніторинг фінансових операцій.

Як орган кримінального переслідування, НАД здійснює свою діяльність відповідно до механізмів підзвітності, які поширюються на органи прокуратури Румунії. Крім того, відповідно до законодавства, НАД зобов'язаний надавати щорічний звіт про свою діяльність і виконання покладених завдань до Вищої ради суддів, а також Міністрові юстиції не пізніше лютого місяця кожного року. Міністр юстиції надає свій висновок у звіті до Парламенту.

РОЗДІЛ 3 ІНСТИТУЦІЇ ІЗ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ, РОЗРОБЛЕННЯ ПОЛІТИКИ І КООРДИНАЦІЇ ДІЙ

Ця модель включає в себе спеціалізовані інституції, які виконують одну або декілька превентивних функцій. Ці органи, як правило, не мають повноважень правоохоронних органів, проте можуть виконувати спеціальні

контрольні функції і через це наділяються особливими правами, наприклад – доступ до конфіденційної інформації.

Така модель має найбільшу різноманітність форм та стосується різних інституцій з відмінним рівнем незалежності та організаційною структурою. У межах цієї моделі можна виділити в залежності від функцій інституцій такі підкатегорії:

- 1) Служби, відповідальні за проведення та сприяння дослідженням явища корупції, удосконалення законодавства у цій сфері, оцінювання корупційних ризиків, міжнародну співпрацю та взаємодію із громадським суспільством;
- 2) Контрольні органи, відповідальні за запобігання конфліктові інтересів і перевірку майнових декларацій;
- 3) Комісії з координації і моніторингу антикорупційних стратегій та планів дій, а також їх перегляду.

3.1 Антикорупційна рада та Агентство (Департамент) по боротьбі з корупцією Грузії

Грузія тривалий час входила до числа країн, які потерпали від корупції. Згідно з даними міжнародної неурядової організації «Transparency International», країна в загальному рейтингу за показниками індексу сприйняття корупції посідала у 2006 році 101 місце (для порівняння Україна – 99), а в 2016 році – 46 місце (Україна – 130).

До спеціалізованих органів у сфері боротьби з корупцією належать Антикорупційна рада та Агентство (Департамент) по боротьбі з корупцією.

Антикорупційна рада за підтримки Міністерства юстиції Грузії відповідає за розробку антикорупційної політики, міжвідомчу координацію, комунікацію з неурядовими та міжнародними організаціями, ЗМІ, громадськістю. Очолює Антикорупційну раду міністр юстиції. Оцінювання ефективності боротьби з корупцією та дієвості антикорупційних заходів здійснює міністерство юстиції шляхом подання щорічних звітів та звітів кожні 6 місяців, використовуючи міжнародні рейтинги та результати спеціальних досліджень.

Департамент по боротьбі з корупцією є органом , що безпосередньо займається боротьбою з корупцією. До його функцій належить боротьба з посадовими та корупційними злочинами, вжиття заходів для запобігання, виявлення та припинення конфлікту інтересів і корупції у державному секторі, вжиття заходів для притягнення до відповідальності осіб, винних у вчиненні корупційних діянь.

3.2. Антикорупційні інституції Фінляндії

Досить показовим прикладом застосування запобіжних інструментів протидії корупції є досвід Фінляндії. Саме цю країну міжнародна неурядова організація по боротьбі з корупцією «Transpersy International» не один рік поспіль визначає як одну з найменш корумпованих країн серед країн світу.

У Фінляндії не існує спеціальної стратегії стосовно протидії політичній корупції в органах державної влади. Так само не існує спеціальних антикорупційних законів. Замість цього в країні діють запобіжні антикорупційні норми, виписані в низці правових актів про державну службу та фінансування політичних партій.

Так, Конституція Фінляндії забезпечує гарантії проти зловживання державною владою. Рішення про призначення високопоставлених урядових чиновників приймається на конкурсній основі та враховує спеціальні вимоги до етики й моралі. У свою чергу, закон про державних цивільних службовців передбачає подання публічними службовцями декларації про участь у комерційній діяльності, особистих позиках, майні, додатковій роботі.

Фінляндія належить до тих європейських країн, де відсутні спеціальні антикорупційні органи. Їх роль виконують Канцлер юстиції та Парламентський Омбудсмен. Вони контролюють діяльність публічної влади. Зокрема, до їхніх обов'язків належить спостереження за законністю дій Уряду й Президента. Розподіл повноважень здійснюється за домовленістю.

Слід визнати, що найменш враженою політичною корупцією в Євросоюзі цю країну робить більшою мірою не вплив європейських норм, а прозорість національного державного управління, істотний рівень політичної культури

посадовців, значна громадська активність (її роль виконує у Фінляндії ЗМП), а також висока довіра громадян до органів влади.

ВИСНОВКИ

Отже, вибір форми спеціалізації знаходиться у компетенції окремої держави і залежить від безлічі чинників – національних особливостей, рівня корупції, особливостей інституційного устрою і правової системи.

Разом з тим, завжди актуальним стає вирішення питання вдосконалення інституційної моделі та існуючої спеціалізації в протидії корупції, в тому числі і Україні імплементації основних механізмів протидії корупції в країнах ЄС у власну модель.

Міжнародною практикою засвідчено існування трьох основних моделей спеціалізованих інституцій. Вважається, що найбільш прийнятною є модель багатоцільових інституцій. Кожна країна під час вибору тієї чи іншої моделі враховувала адаптованість такої моделі до специфіки країни, її особливостей, рівень корупції, компетентність та потенціал діючих інституцій.

Кожній державі притаманний як власний підхід до протидії корупції, так і самобутня модель антикорупційного органу.

Треба зазначити, що багатоцільові спеціальні органи (Латвія, Литва), які багато хто вважає найуспішнішими прикладами, функціонують в дуже специфічному контексті, а саме в невеликих за розміром країнах, де корупція є проблемою, але не завжди всеосяжною і лише на певних етапах розвитку. Спроби скопіювати цю модель у великих державах з національними особливостями до цього часу не приносили гарних результатів. Цікавим в цьому контексті є приклад Франції, де у 1993 році прийнято закон про створення Центральної служби запобігання корупції, до складу якої входили представники судової поліції. Але після розгляду Конституційною Радою Франції питання відповідності цього закону Конституції багато статей закону були скасовані, врешті ЦСЗК була створена як адміністративна служба запобігання корупції.

Відповідно до Закону України «Про запобігання корупції» спеціально уповноваженими суб'єктами у сфері протидії корупції в Україні є органи прокуратури, Національної поліції, Національне антикорупційне бюро України, Національне агентство з питань запобігання корупції. З них лише два останні можуть бути віднесені до спеціальних антикорупційних інституцій, водночас певні ознаки спеціального антикорупційного органу можуть мати і інші органи, наприклад Спеціалізована антикорупційна прокуратура, Національне агентство з питань виявлення та розшуку та управління активами, одержаних від корупційних та інших злочинів, Вищий антикорупційний суд України.

Одним з ключових інституційних елементів вітчизняної системи запобігання корупції є Національне агентство з питань запобігання корупції – превентивний антикорупційний орган, на який покладено завдання щодо формування та моніторингу реалізації антикорупційної політики, координації розробки й виконання державними органами антикорупційних програм, забезпечення дотримання службовцями законодавства щодо запобігання і врегулювання конфлікту інтересів, фінансового контролю тощо.

Звичайно можна і треба враховувати наявний досвід інших країн у діяльності спеціалізованого органу, при цьому будь-який досвід є індивідуальним, а тому переймати треба з певним ступенем адаптації до індивідуальних умов України.

Однак як показує європейський досвід, наявність спеціалізованих антикорупційних органів не є запорукою зменшення рівня корупції, необхідно також забезпечити їхню інституційну незалежність та фінансову стабільність.

Сподіваємось, що український досвід створення та функціонування спеціальних антикорупційних інституцій доведе свою ефективність на практиці та стане прикладом для наслідування іншими країнами не тільки Європи, а й світу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Про ратифікацію Кримінальної конвенції про боротьбу з корупцією: Закон України від 18.10.2006 № 252-V. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/252-16>;
2. Про запобігання корупції: Закон України від 14.10.2014 № 1700-VII. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1700-18>;
3. Гром Н. Хто має боротися з корупцією? Міжнародні стандарти та успішні моделі антикорупційних систем[Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://nazk.gov.ua/news/hto-maye-borotysya-z-korupciyeyu-mizhnarodni-standarty-ta-uspishni-modeli-antikorupciynyh>;
4. Дмитренко Е. Міжнародні стандарти створення і діяльності спеціального антикорупційного органу в Україні /Е.Дмитренко// Вісник Національної академії прокуратури України. – 2015. - № 1(39). С.29-34;
5. Йосипович Д.І. Діяльність спеціалізованих антикорупційних органів: міжнародний досвід /Д.І.Йосипович// Науковий вісник Харківського державного університету. - 2014. - №5. - С. 124-127;
6. Крамаренко К.І. Моделі спеціалізованих антикорупційних органів: прогресивний досвід держав Європи і Азії /К.І.Крамаренко// Науковий вісник Херсонського державного університету. - 2017. – випуск 6 – том 2. - С. 77-80;
7. Мельник Р. Реформування інституцій з протидії корупції у Грузії./Р.Мельник//Науковий часопис Національної академії прокуратури України. - 2015. - №4. - С. 85-93;
8. Новіков О. Світовий досвід функціонування світових антикорупційних органів /О.Новіков//. Ефективність державного управління. - 2015. - №43. - С. 52-57;

9. Романюк Б.В. Світовий досвід створення та функціонування інституцій з попередження та боротьби з корупцією /Б.В.Романюк//Наук.практ.журн. – 2009. - №21. – С. 9-16;

10. Стельмах О. Боротьба з корупцією: досвід Сінгапуру і Грузії. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <https://www.ar25.org/article/borotba-z-korupciyeyu-dosvid-singapuru-i-gruziyi.html>;

11. Тіньков А.Л. Особливості протидії політичній корупції в країнах ЄС [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://academy.gov.ua/ej/ej14/txts/Tinkov.pdf>;

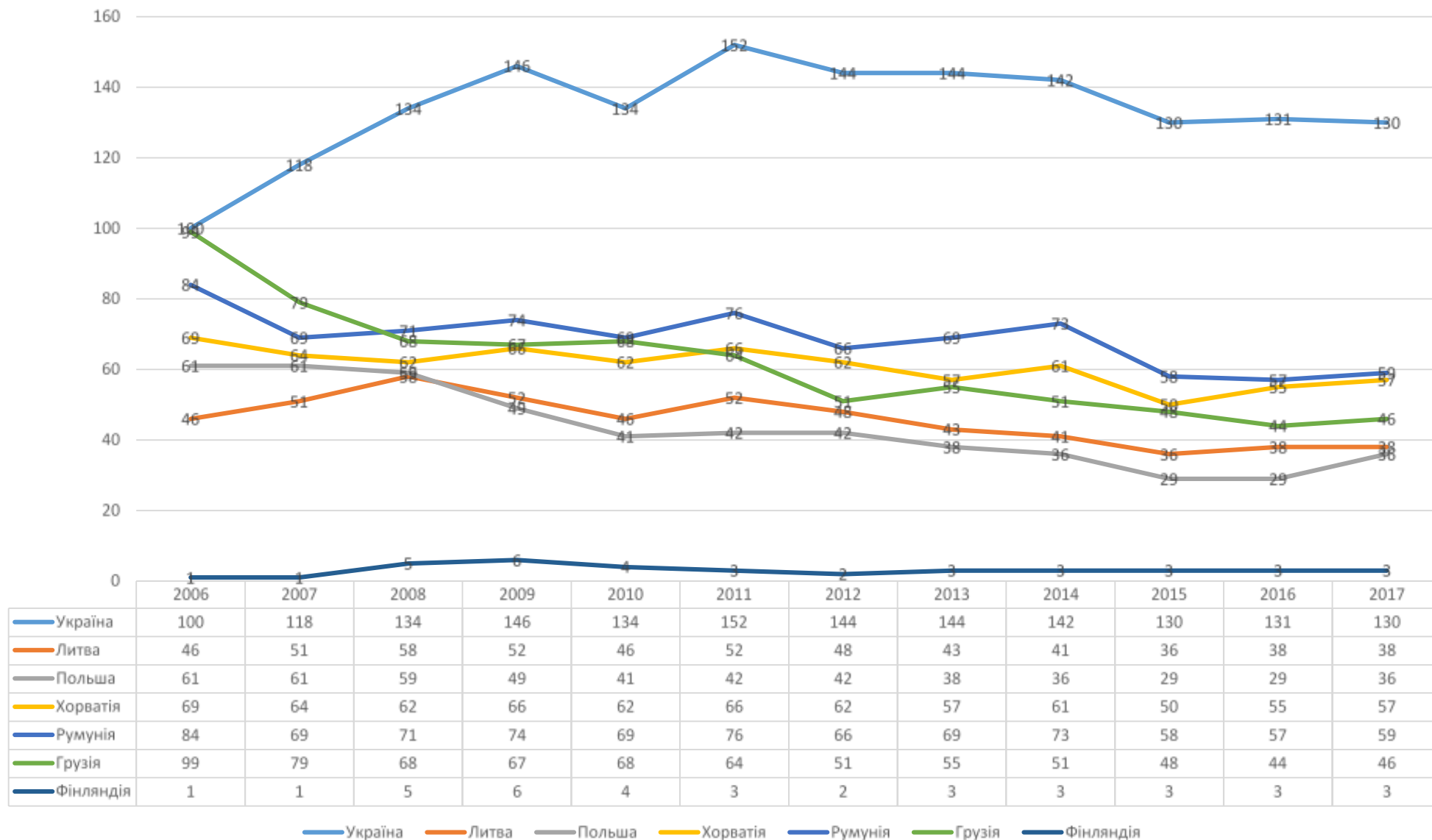
12. Ярмиш О., Мельник Р. Спеціалізовані антикорупційні інституції: світовий досвід та національна модель. /О.Ярмиш, Р.Мельник// Науковий часопис Національної академії прокуратури України. - 2015. - №2. - С. 144-155;

13. Антикорупційні органи країн Європи: ключові превентивні механізми. Збірка-звіт кращих практик для НАЗК [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://issuu.com/undpukraine/docs/commission_ua;

14. Спеціалізовані інституції з боротьби проти корупції: огляд моделей [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.oecd.org/corruption/acn/39972270.pdf>.

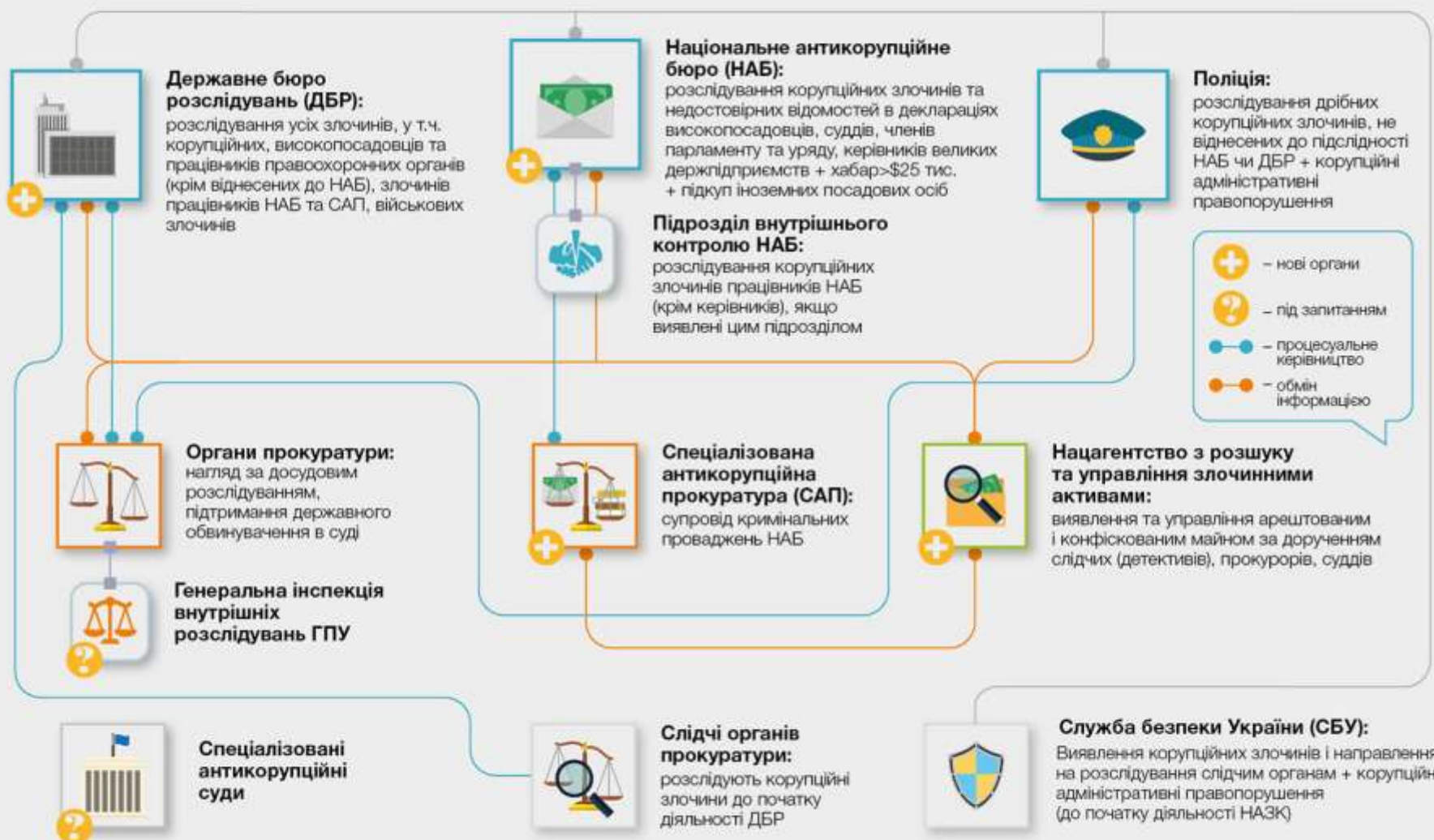
Місце України в рейтингу міжнародної організації "Transpersy International" в порівнянні з іншими країнами, відносно яких здійснювалось дослідження в роботі

ДЕРЖАВНІ ІНСТИТУЦІЇ В АНТИКОРУПЦІЙНІЙ СФЕРІ В УКРАЇНІ

КРИМІНАЛЬНА ТА АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Резімаційний
пакет реформ

АНТИКОРУПЦІЯ

СТВОРЕНО
АНТИКОРУПЦІЙНІ ОРГАНИ:

2015

НАБУ

2015

НАЗК

2015

САП

2016

ДБР

2018

ВИЩИЙ
АНТИКОРУПЦІЙНИЙ
СУД

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО НАЗК ТА ТЕХНІЧНА ДОПОМОГА

Співпраця з міжнародними організаціями у сфері запобігання корупції

Станом на серпень 2017 р.
НАЗК співпрацює з

9 міжнародних
організацій

3 Підписано протоколи
про наміри

3 Підписано
Меморандуми

7

Проектів міжнародної
технічної допомоги

200

Зустрічей проведено з
міжнародними партнерами

Проекти міжнародної технічної допомоги

- Антикорупційна ініціатива ЄС в Україні
- Підтримка діагностики, моніторингу та переслідування корупції в Україні
- Прозорість і доброчесність публічного сектору України
- Експертна підтримка врядування та економічного розвитку (EDGE)
- Програма ефективної та відповідальної політики (U-RAP) (Компонент III)
- Посилення спроможності учасників виборчих процесів
- Операційна підтримка з надання стратегічних рекомендацій у реформуванні сектору цивільної безпеки в Україні

НАЗК співпрацює з міжнародними організаціями

Рада Європи (CoE)

Міжнародний валютний
фонд (International
Monetary Fund)

Консультативна
місія Європейського
Союзу (EUAM)

Управління ООН з
наркотиків та
злочинності (UNODC)

Світовий банк
(World Bank)

Міжнародна фундація з
виборчих систем (IFES)

AgriTeam Canada
Consulting Ltd. (EDGE)

Організація з безпеки і
співробітництва в
Європі (OSCE)

Антикорупційна ініціатива ЄС в Україні
EU Anti-Corruption Initiative (EUACI)

Програма розвитку
ООН в Україні
UNDP in Ukraine

Ministry of Foreign Affairs of Denmark
DANIDA

Протоколи про наміри

- Центр зі зниження ризиків корупції в оборонному секторі (CIDS)
- AgriTeam Canada Consulting Ltd. (EDGE)
- Міжнародна фундація виборчих систем (IFES)

Італія Національний
антикорупційний орган Італії

Бюро із запобігання та
боротьби з корупцією Латвії

Антикорупційний генеральний
директорат MBC Румунії

Підписані Меморандуми

Співпраця з GRECO і OECD

В результаті Четвертого раунду взаємного
оцінювання, який стосується запобігання
корупції стосовно членів парламенту, суддів
та прокурорів, забезпечено організацію та
проведення оцінкового візиту експертів
Групи держав проти корупції (GRECO) в
результаті якого затверджено звіт та надано
31 рекомендацію.

Зустрічі з
експертами
відвідало

240

представників державних
установ, підприємств та
громадських об'єднань.

З 27 по 31 березня 2017 року в рамках Четвертого Раунду
Моніторингу прибула делегація експертів Стамбульського
плану дій Антикорупційної мережі для Східної Європи та
Центральної Азії Організації економічного співробітництва та
розвитку (OECD)

Мережа з питань доброчесності

НАЗК є ініціатором створення Мережі з питань
доброчесності головною метою якої є обмін
інформацією та найкращими практиками.
На сьогодні Мережа об'єднує 14 установ з 14
різних країн на 4 континентах.

Корупційними вважаються злочини, передбачені 19 статтями

Злочини	Статті
Проти власності	191
У сфері господарської діяльності	210
Проти громадської безпеки	262
У сфері обігу наркотиків	308, 312, 313, 320
Підриє авторитету органів влади та громадських об'єднань	354, 357
У сфері службової діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг	364, 364-1, 365-2, 368, 368-2, 368-3, 368-4, 369, 369-2
Військові злочини	410

Порівняльна статистика

	Кількість проваджень		Висунута підозра		У суді з обвинувальним актом		Рішення не прийняте	
	2017 (січень- травень)	2016 (січень- травень)	2017 (січень- травень)	2016 (січень- травень)	2017 (січень- травень)	2016 (січень- травень)	2017 (січень- травень)	2016 (січень- травень)
Національна поліція								
Стаття								
ст. 191 «Привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем»	4416	4091	2102	1555	1529	1171	2702	2775
ст. 210 «Нецільове використання бюджетних коштів, здійснення видатків бюджету чи надання кредитів з бюджету без встановлених бюджетних призначень або з їх перевищенням»	14	7	1	0	1	0	13	7
ст. 262 «Викрадення, привласнення, вимагання вогнепальної зброї, бойових припасів, вибухових речовин чи радіоактивних матеріалів або заволодіння ними шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем»	45	61	8	7	5	4	40	57
ст. 308, 312, 313, 320 — Порушення правил обігу наркотичних засобів або їх виготовлення чи заволодіння шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем	139	151	66	45	51	32	87	113
ст. 354, 357 — Підкуп працівника підприємства, установи чи організації або викрадення чи вимагання печаток, штампів, документів чи заволодіння ними шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем	866	1437	311	284	270	250	584	1176
ст. 364, 364-1, 365-2, 368, 368-2, 368-3, 368-4, 369, 369-2 — Посадові злочини, пов'язані з перевищенням влади, хабарем, незаконним збагаченням, підкупом	1931	1946	290	218	186	144	1739	1793
Органи прокуратури								
Стаття								
ст. 364, 364-1, 365-2, 368, 368-2, 368-3, 368-4, 369, 369-2 — Посадові злочини, пов'язані з перевищенням влади, хабарем, незаконним збагаченням, підкупом	1703	1350	311	296	159	160	1538	1182
ст. 410 «Викрадення, привласнення, вимагання військовослужбовцем зброї, бойових припасів, вибухових або інших бойових речовин, засобів пересування, військової та спеціальної техніки чи іншого військового майна, а також заволодіння ними шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем»	157	125	23	18	20	15	137	108
СБУ								
Стаття								
ст. 364 «Зловживання владою або службовим становищем»	27	11	0	1	0	0	27	11
НАБУ*								
Стаття								
ст. 191 «Привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем»	24	20	0	33	0	3	24	н./д.
ст. 210 «Нецільове використання бюджетних коштів, здійснення видатків бюджету чи надання кредитів з бюджету без встановлених бюджетних призначень або з їх перевищенням»	1	0	0	0	0	0	1	н./д.
ст. 354 «Підкуп працівника підприємства, установи чи організації»	1	0	0	0	0	0	1	н./д.
ст. 364, 364-1, 365-2, 368, 368-2, 368-3, 368-4, 369, 369-2 — Посадові злочини, пов'язані з перевищенням влади, хабарем, незаконним збагаченням, підкупом	147	132	11	52	3	29	144	н./д.

